

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE CORPUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

INFORMARE

04.08.2020

Corpul Național al Polițiștilor vă informează că în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 03 august 2020, a fost publicată Decizia nr. 6 din 17 februarie 2020 referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal a Înaltei Curți de Casație și Justiție – *Completul pentru soluționarea recursului interesul legii*. Conform prevederilor art.477 alin. (3) din Codul de procedură penală, această decizie este obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

1. Problema de drept care a generat practica neunitară:

"În practica judiciară națională nu există un punct de vedere unitar cu privire la încadrarea juridică a infracțiunii de furt săvârșite prin scoaterea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun."

2. Dispozițiile legale supuse interpretării și aplicării unitare

✚ Art. 228 din Codul penal - Furtul

"(1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta constituie furt și dacă bunul aparține în întregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau detenția legitimă a altei persoane.

(3) Se consideră bunuri mobile și înscrisurile, energia electrică, precum și orice alt fel de energie care are valoare economică."

✚ Art. 229 din Codul penal - Furtul calificat

"(1) Furtul săvârșit în următoarele împrejurări: (...)

d) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase;

e) prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere,.... se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani."

✚ Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 27. - "(5) În sensul prezentei legi, prin sistem de alarmare împotriva efracției se înțelege ansamblul de echipamente electronice care poate fi compus din centrală de comandă și semnalizare optică și acustică, detectoare, butoane și pedale de panică, control de acces și televiziune cu circuit închis cu posibilități de înregistrare și stocare a imaginilor și datelor, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit."

3. Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a reținut următoarele:

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii constată că, în esență, divergența de practică a rezultat din modul diferit de analiză a noțiunii de "sistem de alarmă" folosit în art. 229 alin. (1) din Codul penal și a semnificației care trebuie dată noțiunii de "scoatere din funcțiune."

Astfel, se constată că noțiunea de "sistem de alarmă sau de supraveghere" nu este definită în Codul penal, iar Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, definește, în art. 27 alin. (5), "sistemul de alarmare împotriva efracției".

În sensul acestei legi, prin "sistem de alarmare împotriva efracției" se înțelege ansamblul de echipamente electronice care poate fi compus din centrală de comandă și semnalizare optică și acustică, detectoare, butoane și pedale de panică, control de acces și televiziune cu circuit închis cu posibilități de înregistrare și stocare a imaginilor și datelor, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit.

În condițiile în care Codul penal nu definește expres această noțiune, poate fi avut în vedere înțelesul utilizat în art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu mențiunea că noțiunea de sistem de alarmă are o arie de cuprindere mai largă decât cea de sistem de alarmare împotriva efracției, incluzând și această din urmă categorie.

În principiu, sistemele antifurt ale magazinelor (care sunt sisteme de alarmă) sunt alcătuite din porți antifurt (sisteme de detectare), dezactivatoare (echipamente utilizate la casa de marcat) și etichete antifurt flexibile sau rigide (tag-uri).

Din punctul de vedere al funcționării acestor sisteme, etichetele antifurt fixate pe bunuri conțin echipamente care răspund la semnalele emise de porțile antifurt, iar semnalele emise de etichetele antifurt sunt recepționate de porțile antifurt și procesate.

Așadar, îndepărtarea dispozitivelor antifurt de pe bunuri împiedică declanșarea alarmei sonore și optice, respectiv a sistemului de alarmă antiefracție și are drept consecință scoaterea din funcțiune a acestuia, autorul infracțiunii de furt putând părăsi magazinul fără a se declanșa sistemul de alarmă.

Prin urmare, o asemenea faptă este substanțial diferită de o infracțiune de furt în formă simplă, întrucât în acest caz presupune înlăturarea unui mijloc de protecție/securitate/siguranță, instalat suplimentar de persoana vătămată chiar în scopul împiedicării furtului.

Referitor la semnificația expresiei scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă, se reține că legiuitorul a incriminat această faptă fără a distinge între modalitățile în care se realizează, respectiv prin scoaterea din funcțiune a întregului sistem antifurt pentru magazine sau doar a unor elemente ale acestuia (cum ar fi tag-urile antifurt montate pe bunurile sustrase din magazine).

A interpreta în sensul că prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă sau de supraveghere "trebuie înțeleasă întreaga activitate ilicită a făptuitorului care, prin manoperele realizate, reușește să facă inoperabil întreg sistemul creat pentru protecția unor bunuri"

înseamnă a adăuga la textul de lege, contrar principiului de drept potrivit căruia *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

În același sens, împrejurarea că etichetele detașabile (hard tag-uri antifurt), de sine stătătoare, nu pot fi asimilate unui sistem de alarmare antiefracție complex nu justifică înlăturarea acestor sisteme antifurt din noțiunea de sistem de alarmă, deoarece aceste etichete reprezintă un accesoriu al sistemului de alarmare, iar modalitatea în care pot fi înlăturate nu prezintă nicio relevanță sub aspectul reținerii variantei agravante de furt calificat, în condițiile în care legiuitorul nu a făcut nicio deosebire în acest sens.

Totodată, relevante în susținerea opiniei cu privire la încadrarea faptei drept furt calificat sunt și elementele circumstanțiale constând în existența unei pericolozități sporite care decurge obiectiv din îndepărtarea unor elemente special amplasate pentru a împiedica sustragerile, precum și din perspectiva subiectivă a infractorului, persoană care efectuează acțiuni suplimentare în comiterea sustragerii, efortul acestuia de a îndepărta etichetele antifurt relevând îndrăzneală și voința sa de a trece peste orice obstacol și peste orice măsură luată pentru ocrotirea eficientă a bunurilor, împrejurări de natura să confere faptei o gravitate sporită și care justifică încadrarea acesteia într-o infracțiune mai gravă, cu atât mai mult cu cât s-a produs și consecința prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal, respectiv scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă.

Un argument suplimentar este dat și de expunerea de motive a proiectului de lege privind Noul Cod penal, în care se arată că instituirea de către legiuitor a elementului agravant menționat își găsește justificarea în realitatea socială actuală, când tot mai multe proprietăți sunt dotate cu sisteme de alarmă sau supraveghere și nu de puține ori infractorii recurg la anihilarea acestora pentru facilitarea comiterii infracțiunii.

Or, scoaterea din funcțiune a unui astfel de sistem necesită o anumită specializare a infractorilor și, prin urmare, denotă un pericol social sporit.

Pe cale de consecință, prin introducerea acestui element circumstanțial de agravare, legiuitorul a urmărit sancționarea mai gravă a infractorilor care prezintă un grad de pericolozitate ridicat, tocmai pentru că pentru săvârșirea infracțiunilor efectuează acțiuni suplimentare în comiterea sustragerii, în scopul de a ocoli declanșarea sistemelor de alarmă sau de supraveghere.

Prin urmare, în considerarea celor expuse, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal, se va admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și se va stabili că:

fapta de furt săvârșită prin scoaterea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal.

